

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 70.151 van 10 december 1997

A. 45.766/VI-13.991

In zake : **CLOSE** Jacques,
avenue des Vanneaux 5
4121 Neupré,

tegen :

de "Association intercommunale de services et établissements médico-sociaux du bassin de Seraing",

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Vincent NEUPREZ en
Mr. Dominique WAGNER, advocaten,
Quai de Rome 2
4000 Luik.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 9 januari 1992 ingediende verzoekschrift, waarbij Jacques CLOSE de nietigverklaring vordert van de beslissing van 25 november 1991 van de raad van bestuur van de "Association intercommunale de services et établissements médico-sociaux du bassin de Seraing" waarin hij als straf met onmiddellijke ingang wordt teruggezet in de graad van gegradueerd technicus;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer KOVALOVSKY,
auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 18 april 1997,
waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag
ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 november 1997,
waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij
wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting
van 3 december 1997;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET,
kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. INVERNO,
advocaat, en Mr. DOYEN, loco Mr. FRANCHIMONT, advocaat,
die voor verzoeker verschijnen, en van Mr. WAGNER,
advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van
de heer KOVALOVSKY, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat verzoeker, die op 3 augustus
1970 in dienst getreden is bij de "Association
intercommunale de services et établissements médico-
sociaux du bassin de Seraing", op 4 september 1971 in
vast verband is benoemd als gegradueerd verpleger A I;
dat hij op 17 maart 1978 als hoofdverpleger ad interim
is aangewezen voor de dienst van de poliklinieken en

achtereenvolgens werd belast met de functie van adjunct-leidend functionaris van de operatiekamers, leidend functionaris van de dienst van de operatiekamers en van de coördinatie van de centrale steriliseeractiviteiten, van de operatieafdeling, de uitslaapkamer en de medische urgentiedienst;

Overwegende dat de directeur van het verpleegkundig departement op 26 juni 1991 een verslag heeft opgesteld waarin hij de gevolgen uiteenzet van een gewelddadig voorval dat zich op 14 juni 1991 heeft voorgedaan; dat het directiecomité verzoeker op 2 juli 1991 heeft gehoord en besloten heeft om tegen hem een tuchtonderzoek in te stellen en hem te schorsen in het belang van de dienst; dat verzoeker bij brief van 25 september 1991 opgeroepen is tot de vergadering van 14 oktober 1991 van de raad van bestuur om er op de volgende grieven te antwoorden :

- " - zich zeer beledigend te hebben uitgelaten aan het adres van verscheidene personeelsleden en inzonderheid aan het adres van (...);
- zich bedreigend te hebben uitgelaten tegenover (...);
- zich in de uitoefening van uw functie niet gehouden te hebben aan de procedure die voor de aankoop van materieel en inzonderheid voor de aankoop van loden schorten geldt;
- op het werk een van uw ondergeschikten [mevrouw (...)] te hebben gevraagd uw minnares te worden en haar bedreigd te hebben met represailles toen zij zulks weigerde;
- slagen te hebben toegebracht aan een bediende van de A.I.S.E.M.S. [mevrouw (...)] waardoor die arbeidsongeschikt is geweest;
- ten overstaan van mensen van buiten de A.I.S.E.M.S. beweerd te hebben dat een bediende van de dienst Spoedgevallen gemachtigd is elke patiënt voor de dienst Spoedgevallen die een bewijs van een specialist kan overleggen bij te schrijven op de lijst van toegestane consulten;
- zonder toestemming dossiers van het ziekenhuis waarvan het beheer aan u was toevertrouwd naar huis te hebben meegenomen.

Die feiten volgen op verscheidene waarschuwingen en inzonderheid op die welke schriftelijk zijn geuit op 19 maart en 4 juli 1990";

dat verzoeker op 14 oktober 1991 door de raad van bestuur is gehoord; dat de raad van bestuur hem op 25 november 1991 bij wijze van tuchtstraf met onmiddellijke ingang heeft teruggezet in de graad van gegradueerd technicus; dat die beslissing de bestreden handeling is;

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat het beroep niet-ontvankelijk is om reden dat verzoeker het in de administratieve rechtspositieregeling voorgeschreven beroep niet heeft ingesteld, hoewel dat beroep volgens haar een georganiseerd beroep is dat behoort te worden ingesteld voor enige aanhangigmaking bij de Raad van State mogelijk is;

Overwegende dat verzoeker antwoordt dat kan worden betwijfeld of de rechtspositieregeling bindende kracht heeft wegens onregelmatigheden die zouden zijn begaan tijdens de procedures die zijn gevolgd met het oog op de aanneming ervan, inzonderheid wat betreft het overleg met de vakbonden en de bekendmaking ervan, en dat, zelfs als men ervan uit mocht gaan dat die rechtspositieregeling op regelmatige wijze aangenomen en bekendgemaakt is, niet kan worden gesteld dat ze een verplicht voorafgaand beroep voorschrijft; dat hij uiteenzet dat dit beroep immers dient te worden ingesteld bij de raad van bestuur, dat wil zeggen bij de overheid die de omstreden beslissing heeft genomen, terwijl een beroep in tuchtzaken alleen aannemelijk is als het kan worden ingesteld bij een andere overheid dan die welke de straf heeft uitgesproken, opdat het debat kan worden overgedaan en om te garanderen dat het beginsel van de onpartijdigheid wordt nageleefd; dat daar volgens hem uit voortvloeit dat het beroep waarin

het statuut voorziet alleen kan worden beschouwd als een niet-verplicht bezwaar, naar het voorbeeld van wat in militaire tuchtzaken geldt; dat verzoeker in zijn laatste memorie uiteenzet dat het "beroep" in casu niet georganiseerd is, niet effectief is en de uitoefening van de rechten van verdediging niet garandeert;

Overwegende dat uit de door de verwerende partij overgelegde stukken blijkt dat de administratieve rechtspositieregeling van haar personeel in 1988 is aangenomen na een onderhandeling met de vakbonden die op 6 april 1988 heeft plaatsgehad; dat de bepalingen van die rechtspositieregeling betreffende de tuchtstraffen en de beroepen tegen die straffen niet gewijzigd zijn bij de in 1991 aangenomen coördinatie van de teksten, over welke coördinatie op haar beurt op 17 juni 1991 onderhandelingen met de vakbonden zijn gevoerd; dat verzoeker op 8 juli 1991 een kopie van die rechtspositieregeling heeft ontvangen; dat hij bijgevolg de bindende kracht van die rechtspositieregeling niet kan betwisten;

Overwegende dat de kwestieuze administratieve rechtspositieregeling de straffen opsomt en bepaalt welke overheid die straffen uitspreekt - de raad van bestuur, wat de terugzetting in graad betreft - en het volgende vermeldt : "In elk geval kan binnen een termijn van vijftien dagen bij de raad van bestuur beroep worden ingesteld"; dat dit beroep, ongeacht de overheid die de straf heeft opgelegd, overkomt als een georganiseerd beroep dat moet worden ingesteld vóór enige aanhangigmaking bij de Raad van State mogelijk is; dat dit beroep het personeelslid door wie het wordt ingesteld immers de mogelijkheid biedt, niet de tuchtoverheid in de gelegenheid te stellen de oorspronkelijke beslissing te herzien, doch haar te dwingen de zaak in haar geheel opnieuw te onderzoeken

en, met een grotere kennis van zaken, een nieuwe beslissing te treffen; dat de aard van dat beroep geenszins wordt gewijzigd door de omstandigheid dat zulk een beroep moet worden ingesteld bij de overheid die de oorspronkelijke beslissingen heeft genomen, evenmin als door het hypothetische risico van partijdigheid, dat, mocht het bewaarheid worden, de mogelijkheid van nietigverklaring van de nieuwe beslissing door de Raad van State zou openstellen; dat de exceptie behoort te worden aangenomen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op tien december 1900 zevenennegentig door :

de HH. CLOSSET,	kamervoorzitter,
HANSE,	staatsraad,
LEWALLE,	staatsraad,
Mevr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.